

“भीठे बच्चे- ज्ञानको सुख २१ पीँढी चल्छ, त्यो हो स्वर्गको सदा सुख। भक्तिमा तीव्र भक्तिबाट अल्पकाल
क्षणभङ्गुर सुख मिल्छ।

प्रश्न:- कुन श्रीमतमा चलेर तिमी बच्चाहरूले सद्गति प्राप्त गर्न सक्छौ?

उत्तर:- बाबाको तिमीलाई श्रीमत छ- यस पुरानो दुनियाँलाई भुलेर एक मलाई याद गर। यसलाई नै बलिहार जानु अथवा जीवन छँदै मर्नु भनिन्छ। यसै श्रीमतबाट तिमी सर्वश्रेष्ठ बन्छौ। तिम्रो सद्गति हुन्छ। साकार मनुष्यले मनुष्यको सद्गति गर्न सक्दैनन्। बाबा नै सबैका सद्गति दाता हुनु हुन्छ।

गीत:- ओम् नमो शिवाय...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। गायन पनि छ उच्च भन्दा उच्च भगवान्। भगवानको नामलाई त मनुष्य मात्रले जानेका छैनन्। भगवान् आएर भक्तहरूलाई आफ्नो पहिचान नदिएसम्म भक्तले भगवानलाई चिन्दैनन्। यो त सम्झाइएको छ- ज्ञान र भक्ति। सत्ययुग र त्रेतायुग हो ज्ञानको प्रारब्ध। अहिले तिमी ज्ञानसागरबाट ज्ञान पाएर पुरुषार्थद्वारा आफ्नो सदा सुखको प्रारब्ध बनाइरहेका छौ फेरि द्वापर-कलियुगमा भक्ति हुन्छ। ज्ञानको प्रारब्ध सत्ययुग त्रेतासम्म चल्छ। ज्ञानको सुख त २१ पीँढी चल्छ। त्यो हो स्वर्गको सदा सुख। नर्कको हो अल्पकाल क्षणभङ्गुर सुख। बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ- सत्ययुग-त्रेता ज्ञानमार्ग थियो, नयाँ दुनियाँ, नयाँ विश्व थियो। त्यसलाई स्वर्ग भनिन्छ। अहिले तमोप्रधान विश्व नर्क बनेको छ। अनेक प्रकारका दुःख छन्। स्वर्गमा दुःखको नाम निशान रहँदैन। गुरु बनाउने आवश्यकता नै रहँदैन। भक्तहरूको उद्धार भगवानले नै गर्नु छ। अहिले कलियुगको अन्त छ। विनाश सामुन्ने खडा छ। बाबा आएर ब्रह्माद्वारा ज्ञान दिएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ र शंकरद्वारा विनाश, विष्णुद्वारा पालना गराउनु हुन्छ। परमात्माको कर्तव्यलाई कसैले बुझ्दैनन्। मनुष्यलाई पाप आत्मा, पुण्य आत्मा भनिन्छ, पाप परमात्मा, पुण्य परमात्मा भनिदैन। महात्मालाई पनि महान् आत्मा भनिन्छ, महान् परमात्मा भनिदैन। आत्मा पवित्र बन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- पहिलो मुख्य हो देवी-देवता धर्म, त्यस समयमा सूर्यवंशी नै राज्य गर्थे, चन्द्रवंशी थिएनन्, एक धर्म थियो। यहाँ सुन-चाँदीका महलहरू थिए, हीरा जुहारतबाट छाना-भित्ता सबै सजिएका हुन्थे। भारतखण्ड हीरा जस्तो थियो, उही अहिले कौडी समान बनेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म कल्पको अन्तमा सत्ययुग आदिको संगममा आउँछु। सृष्टिलाई माताहरूद्वारा फेरि स्वर्ग बनाउँछु। यी हुन् शिवशक्ति पाण्डव सेना। पाण्डवहरूको प्रीत एक बाबा सँग छ। उनीहरूलाई बाबाले पढाउनु हुन्छ। शास्त्र आदि सब हुन् भक्तिमार्गका सामग्री। त्यो हो भक्ति सम्प्रदाय। अहिले बाबा आएर सबैलाई भक्तिको फल ज्ञान दिनु हुन्छ, जसबाट तिमी सद्गतिमा जान्छौ। सद्गति दाता सबैका एक बाबा नै हुनु हुन्छ। बाबालाई नै ज्ञानसागर भनिन्छ। बाँकी मनुष्यले मनुष्यलाई मुक्ति-जीवन मुक्ति दिन सक्दैन। यो ज्ञान कुनै शास्त्रमा छैन। ज्ञानसागर एक बाबालाई नै भनिन्छ, उहाँबाट तिमी वर्सा लिन्छौ फेरि सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण बन्छौ। यो देवताहरूको महिमा हो। लक्ष्मी-नारायण हुन् १६ कला सम्पूर्ण, राम-सीता हुन् १४ कला। यो पढाइ हो। यो कुनै

२०७५ कार्तिक १३ मंगलबार ३०-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
साधारण सतसङ्ग होइन। सत् हुनु हुन्छ नै एक, उहाँ नै आएर सत् सम्झाउनु हुन्छ। यो हो नै पतित
दुनियाँ। पावन दुनियाँमा पतित हुँदैनन्, पतित दुनियाँमा पावन हुँदैनन्। पावन बनाउनेवाला एक बाबा नै
हुनु हुन्छ। आत्माले भन्छ शिवाय नमः, आत्माले आफ्नो बुवालाई भन्यो नमस्ते। यदि कसैले भन्छ शिव
ममा हुनु हुन्छ भने फेरि नमस्कार कसलाई गर्छन्। यो अज्ञान फैलिएको छ। अब तिमी बच्चाहरूलाई
बाबाले त्रिकालदर्शी बनाउनु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— सबै आत्माहरू जहाँ रहन्छन् त्यो हो
निर्वाणधाम, स्वीट होम। मुक्तिलाई त सबैले याद गर्छन्, जहाँ हामी बाबाको साथमा रहन्छौं। अब तिमी
बाबालाई याद गर्छौं। सुखधाममा गएपछि बाबालाई याद गरिदैन। अहिले यो हो नै दुःखधाम, सबै
दुर्गतिमा छन्। नयाँ दुनियाँमा विश्व नयाँ थियो, सुखधाम थियो, सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी राज्य थियो।
मनुष्यहरूलाई त यो थाहा छैन कि लक्ष्मी-नारायण र राधा-कृष्णको बीच के सम्बन्ध छ? उनी
राजकुमारी, उनी राजकुमार अलग-अलग राज्यका हुन्। यस्तो होइन कि दुवै आपसमा भाइ-बहिनी हुन्।
उनी अलग आफ्नो राजधानीमा थिइन्, कृष्ण आफ्नो राजधानीका राजकुमार थिए। उनीहरूको स्वयंवर
भएपछि लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। सत्ययुगमा हरेक कुरा सुख दिनेवाला हुन्छ, कलियुगमा हरेक कुरा
दुःख दिनेवाला हुन्छ। सत्ययुगमा कसैको अकालमा मृत्यु हुँदैन। तिमीलाई थाहा छ— हामी आफ्ना
परमपिता परमात्मा बाबाद्वारा नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्नको लागि सहज राजयोग सिक्दछौं।
यो स्कूल हो। ती सतसङ्ग आदिमा त कुनै लक्ष्य-उद्देश्य हुँदैन। वेद-शास्त्र आदि सुनाउँदै रहन्छन्।
बाबाद्वारा तिमी यस मनुष्य सृष्टि चक्रलाई अब जानि सकेका छौ। बाबालाई नै ज्ञानका सागर, आनन्दका
सागर रहमदिल भनिन्छ। गाउँछन्— ओ बाबा, आएर दया गर्नुहोस्। हेविनली गड फादरले नै आएर
संगममा हेविन स्थापना गर्नुहुन्छ।

हेविनमा धेरै कम मनुष्य हुन्छन्। बाँकी यति सबै कहाँ जान्छन्? बाबाले सबैलाई मुक्तिधाममा लिएर
जानु हुन्छ। स्वर्गमा केवल भारतखण्ड नै थियो, फेरि पनि यही नै रहन्छ। सचखण्ड भनेर यहाँ नै गायन
गरिएको छ। अहिले त कंगाल बनेको छ। पैसा-पैसाको लागि भीख माँगिरहन्छन्। भारतवर्ष हीरा जस्तो
थियो, अहिले कौडी समान बनेको छ। यो ड्रामाको रहस्यलाई बुझ्नु छ। तिमीले रचयिता बाबालाई र
उहाँको रचनाको आदि-मध्य-अन्तलाई जानेका छौ। कांग्रेसीहरू गाउँछन् पनि बन्दे मातरम्। तर वन्दना
पवित्रको नै गरिन्छ। परमात्मा नै आएर वन्दे मातरम् भन्न सुरु गर्नुहुन्छ। शिवबाबाले नै आएर भन्नु
भएको छ— नारी स्वर्गको द्वार हो। शक्ति सेना हो नि। यो स्वर्गको राज्य दिलाउनेवाला हो। जसलाई नै
सर्वशक्तिमान विश्व अधिकारी राज्य भनिन्छ। तिमी शक्तिहरूले स्वराज्य स्थापना गरेका थियौ, अब
फेरि स्थापना भइराखेको छ। रामराज्य भनिन्छ सत्ययुगलाई। अहिले पनि भन्छन् रामराज्य होस्। तर त्यो
कुनै मनुष्यले त गर्न सक्दैन। निराकार परमपिता परमात्मा नै आएर पढाउनु हुन्छ। उहाँलाई पनि अवश्य
शरीर चाहिन्छ। अवश्य ब्रह्माको तनमा आउनु पर्छ। शिवबाबा त तिमी सबै आत्माहरूको पिता हुनु
हुन्छ। प्रजापिता पनि गायन गरिएको छ। पिता त बाबा हुनुभयो नि। ब्रह्मालाई ग्रेट ग्रेट ग्रेन्ड फादर
भनिन्छ। आदि देव र आदि देवी दुवै बसेका छन्, तपस्या गरिरहेका छन्। तिमीहरू पनि तपस्या
गरिरहेका छौ। यो हो राजयोग। संन्यासीहरूको हो हठयोग। उनीहरू कहिले राजयोग सिकाउन सक्दैनन्।

२०७५ कार्तिक १३ मंगलबार ३०-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

गीता आदि जति पनि शास्त्र छन् ती सबै भक्तिमार्गका सामग्री हुन्। पढ्दै आएका छन् तर तमोप्रधान बनेका छन्। यो उही महाभारत लडाईं हो जसबाट विनाश हुनु छ। विज्ञान कुनै वेदहरूमा छैन। तिनीहरूमा त ज्ञानको कुरा छ। यो साइन्स बुद्धिको चमत्कार हो, जसबाट आविष्कार गरिरहन्छन्। विमान आदि बनाउँछन् सुखको लागि। फेरि पछि गएर यसद्वारा नै विनाश हुन्छ। यो सुखको कला त्यहाँ पनि रहिरहन्छ। मार्ने आदिको दुःखको सीप खतम हुन्छ। साइन्सको अक्कल चल्दै आउँछ। यी बम आदि कल्प पहिले पनि बनेका थिए। पतित दुनियाँको विनाश फेरि नयाँ दुनियाँको स्थापना हुनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले ८४ जन्म पूरा गरेका छौ, अब यस देहको अहंकारलाई छोडेर म बाबालाई याद गर्नु भन्ने यादको योग अग्निबाट विकर्म विनाश हुन्छन्। रावणले तिमीद्वारा धेरै विकर्म गराएको छ। पावन बन्ने एउटै उपाय छ। तिमी आत्मा त हौ नै। भन्दछौ पनि म आत्मा, यस्तो भनिदैन म परमात्मा हुँ। भन्दछौ मेरो आत्मालाई नाराज नगर। आत्मा नै परमात्मा भन्नु यो त धेरै ठूलो भूल हो। अहिले छ तमोप्रधान व्यभिचारी भक्ति। जे देख्यो उसैलाई बसेर पूजा गर्छन्। अव्यभिचारी एकको यादलाई भनिन्छ। अब व्यभिचारी भक्तिको पनि अन्त हुनु छ। बाबा आएर बेहदको वर्सा दिनु हुन्छ। सबैलाई सुख दिनेवाला एक बाबा हुनु हुन्छ, दोस्रो न कोही। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकको साथमा बुद्धियोग जोड्नाले नै अन्त मति सो गति हुन्छ। म हुँ नै स्वर्गको रचयिता। यो काँडाको दुनियाँ हो। एक-अर्का सँग लडाईं-झगडा गर्दै रहन्छन्। अहिले यो पुरानो दुनियाँ बदलिरहेको छ। ज्ञान अमृतको कलश माताहरूमाथि राख्नु भएको छ। यो हो ज्ञान। तर विषको तुलनामा अमृत भनिएको हो। भनिन्छ पनि अमृत छोडेर विष किन खाने...। श्रीमतले नै तिमी श्रेष्ठ बन्छौ। परमपिता परमात्मा आएर श्रीमत दिनु हुन्छ। कृष्ण पनि श्रीमतबाट यस्ता बनेका हुन्। यी बुझ्नु पर्ने कुरा छन्। यो सारा पुरानो दुनियाँलाई भुलेर एक बाबालाई याद गर्नु छ। बलिहार पनि अहिले जानु छ। यसलाई नै जीवन छँदै मर्नु भनिन्छ। भक्तिमार्गको कुरा अलग छ। त्यो हो भक्ति सम्प्रदाय। भक्तिका त धेरै गुरु छन्। तर सद्गति दाता एउटै निराकार परमपिता परमात्मा हुनु हुन्छ। साकार मनुष्यले मनुष्यको सद्गति गर्न सक्दैन। सदाको लागि सुख दिन सक्दैन। सदा सुख दिनेवाला बाबा हुनु हुन्छ। यो पाठशाला हो। लक्ष्य-उद्देश्य पनि बताउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— तिमीलाई स्वर्गको सुखको वर्सा मिल्छ। बाँकी सबै मुक्तिधाममा जान्छन्। शान्तिधाम, सुखधाम र यो हो दुःखधाम। यो चक्र घुमिरहन्छ। यसलाई स्वदर्शन चक्र भनिन्छ। यस ड्रामाको चक्रबाट कोही छुट्न सक्दैन। हरेकको बनीबनाऊ अविनाशी पार्ट छ। बाबाले तिमीलाई पढाएर मनुष्यबाट देवता बनाइरहनु भएको छ। फेरि जति जसले पढ्छ, कोही राजा बन्छन् कोही प्रजा बन्छन्। सूर्यवंशी डिनायस्ती हो नि। सत्ययुगमा सूर्यवंशी छँदा अरू कोही थिएनन्। यही नै उच्च भन्दा उच्च सचखण्ड थियो, अहिले झूटखण्ड बनेको छ, यसलाई रौरव नर्क भनिन्छ। पैसाको लागि कति मारामारी हुन्छ। त्यहाँ त कुनै अप्राप्त वस्तु रहँदैन, जसको प्राप्तिको लागि कुनै पाप गर्नु परोस्। बाबाले नै यस भ्रष्टाचारी दुनियाँलाई यी माताहरूद्वारा श्रेष्ठाचारी बनाइरहनु भएको छ। यिनीहरूलाई बाबा वन्दे मातरम् भन्नुहुन्छ। संन्यासीहरूले वन्दे मातरम् भन्दैनन्। उनीहरूको हो हदको संन्यास। यो हो बेहदको संन्यास। सारा दुनियाँको बुद्धिबाट संन्यास गर्नु छ। शान्तिधाम, सुखधामलाई याद गर्नु छ। दुःखधामलाई भुल्नु छ। बाबाको यो आदेश हो। बाबाले

२०७५ कार्तिक १३ मंगलबार ३०-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
आत्माहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ, तिमी यी कानहरूद्वारा सुन्छौ। शिवबाबाले यी इन्द्रियहरूद्वारा तिमीलाई
सम्झाउनु हुन्छ। उहाँ ज्ञानका सागर हुनु हुन्छ। उहाँ कुनै साधु, सन्त, महात्मा हुनु हुन्न। अच्छा—
मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबा माथि पूरा बलिहार जानु छ। देहको अहंकार छोडेर योग अग्निबाट विकर्म विनाश गर्नु छ।
- २) लक्ष्य-उद्देश्यलाई बुद्धिमा राखेर पढाइ पढ्नु छ। बनिबनाऊ ड्रामालाई बुद्धिमा राखेर स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ।

वरदानः— सन्तुष्टताको सर्टिफिकेटद्वारा भविष्य राज्य-भाग्यको तख्त प्राप्त गर्ने सन्तुष्ट मूर्ति भव

सन्तुष्ट रहनु छ र सर्वलाई सन्तुष्ट गर्नु छ— यो स्लोगन सदा तिमी्रो निधार रूपी बोर्डमा लेखिएको होस्। किनकि यही प्रमाण-पत्रवाला नै भविष्यमा राज्य-भाग्यको सर्टिफिकेट लिने छ। त्यसैले हरेक दिन अमृतबेलामा यस स्लोगनलाई स्मृतिमा ल्याऊ। जसरी बोर्डमा स्लोगन लेख्छौ, यसरी नै सधैं आफ्नो निधारको बोर्डमा यो स्लोगनलाई दौडायाँ भने सबै सन्तुष्ट मूर्ति बन्छौ। जो सन्तुष्ट छ, ऊ सदा प्रसन्न हुन्छ।

स्लोगनः— आपसमा स्नेह र सन्तुष्टता सम्पन्न व्यवहार गर्नेहरू नै सफलता मूर्त बन्छन्।